

УКРАИНСКИЕ ЭЛЕКТРОННЫЕ БИБЛИОТЕКИ В ПОИСКОВОЙ СИСТЕМЕ «МЕТА»

Ю. Е. Петрухно

В настоящее время в Internet существуют различные поисковые системы. В Украине — это Meta. Был проведен анализ библиотечных украинских Internet-ресурсов в этой поисковой системе.

В настоящее время под библиотечными Internet-ресурсами понимают:

- 1) библиотечный сайт;
- 2) электронную библиотеку;
- 3) базу данных.

В украинской поисковой системе Meta, на главной странице, в разделе «Наука/Образование» есть раздел «Библиотеки». В нем зарегистрированы 94 электронные библиотеки. Кроме того, на той же главной странице есть страницы городов Украины. По городам Украины было обнаружено еще около 100 библиотек, часть которых дублирует библиотеки на главной странице. Однако большинство — не отражены на главной странице. Всего, таким образом, в системе Meta зарегистрировано 189 электронных библиотек. Большая часть из них — это вузовские библиотеки.

Всего в системе Meta зарегистрировано 195 украинских вузов, государственных и частных. Однако только 56 из них имеют на своем сайте электронную библиотеку.

Все найденные электронные библиотеки можно классифицировать по следующим признакам:

- 1) статус (национальные, государственные, областные, ЦБС);
- 2) отраслевые (юношеские, детские, научные, научно-технические);
- 3) вузовские (университетские, институтские, библиотеки Академий);
- 4) состав фонда (история, география, иностранные языки, религия, художественная литература и т. д.);
- 5) электронные и виртуальные.

Всего было выделено 40 признаков классификации библиотек. Однако в самой поисковой системе какая-либо систематизация отсутствует. Единственный классификационно-поисковый признак в системе Meta — это город.

Еще одна важная часть украинских Internet-ресурсов — это базы данных. В поисковой системе Meta, на главной странице и по городам, зарегистрировано 108 различных баз данных. Наибольшее количество баз данных — 33. В Харькове их 6. В таких городах, как Житомир, Ивано-Франковск, Кировоград, Тернополь, Чернигов, базы данных отсутствуют.

Базы данных, зарегистрированные в поисковой системе Meta, были классифицированы по 10 признакам:

- 1) информационно-поисковые;
- 2) информационно-аналитические;
- 3) информационно-развлекательные;
- 4) информационные;

- 5) поисковые;
- 6) законодательные;
- 7) БД недвижимости;
- 8) БД по бизнесу;
- 9) БД предприятий;
- 10) БД товаров и услуг.

Больше всего баз данных по бизнесу — 24. Библиотечно-библиографические базы данных отсутствуют, т.к. основная часть этих баз данных предоставлена на библиотечных сайтах.

В настоящее время для систематизации украинских библиотечных Internet-ресурсов необходимо создание различных медиа-указателей.

ІСТОРІЯ БІБЛІОТЕЧНОЇ СПРАВИ У ВІТЧИЗНЯНОМУ БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВІ: ЗДОБУТКИ ТА ПРОБЛЕМИ

В. В. Седих

Загальна та галузева історія посідають особливе місце не тільки в науковій сфері, але й у свідомості суспільства. Це генерація надбань людства, пам'ять попередніх поколінь. Історія розвиває людину, формує її світогляд та цементує її як фахівця.

Особливе місце мають історичні аспекти в гуманітарних науках. Загальновідомо, що вченому-гуманітарію потрібен увесь спектр сучасної та ретроспективної літератури з проблеми, щоб побачити об'єкт дослідження у розвитку. Доречно відзначити, що з урахуванням цього постулату формується політика комплектування спеціальної бібліотеки гуманітарного профілю.

Історія бібліотечної справи накопичила значний масив знань про цей об'єкт. Вона є органічною складовою загального та спеціального бібліотекознавства, більше того, виокремлюється у спеціальну інтегровану бібліотекознавчу дисципліну на кшталт бібліотечного фондознавства, каталогознавства тощо.

Надзвичайно плідні для її розвитку умови складаються у демократичних суспільствах: США, Великій Британії, Франції, Німеччині. Тут історичні дослідження є пріоритетними.

В Україні нині також стрімко прогресує історія бібліотечної справи. Рясніють історичними матеріалами сторінки фахових періодичних і продовжуваних видань, друкується науковий збірник «Історія бібліотечної справи в Україні», захищаються у спеціалізованій раді дисертації. Позитивні зрушення очевидні.

Але контент-аналіз напрацьованого засвідчує, що їх тематика до певної міри формується спонтанно відповідно до зацікавлень дослідників, відсутня загальнодержавна програма поступу історичного напрямку в бібліотекознавстві.

Як результат — немає публікацій, котрі б узагальнювали як всеукраїнський бібліотечний процес, так і регіональну історію, причому навіть на концептуальному рівні. Так само обмаль монографій про